

БҮЛБҮЛ КҮСӘР,

ХАН АҒЛАР

Бир маһны вар, јаддашымда һеј охунур! Хан Шушинскинин балдан ширин сәсилә јаддашыма көчмүш бу маһнынын мусигиси мәни һалбаһал еләјир. Сөзләри хәнчәр олуб бағрыма сапланыр:

Шушанын дағлары сәјрәк
 думанлы,
 Гырмызы гофталы, јашыл
 туманлы,
 Дәрдиндөн өлмәјә чоһлур
 күманлы,
 Ај гыз, бу нә гаш-кәз,
 бу нә тел?
 Өләрәм дәрдиндөн ону бил,
 Данышмасан да, бала,
 бары күл!

Бағышла. Хан әми, руһун өнүндә диз чекүрәм. Илаһи сәсинлә вәсф етдијин Шуша ојлағында бу күн бәјләр, ханымлар јох - һәмишә ағлајан, сызлајан, гапымызын нөкөрләри јайлајырлар. Өз ичимиздә јашатдығымыз, һеч вахт саја салмадығымыз, еһтијатланмадығымыз ермәниләр. Дүшмән кими, јағы кими көзирләр. Торпаг иддиасына дүшмүш бу хаһнләр һагг-саламы јох, тарихи дә унудублар. Унудублар ки, Шуша галасыны 1750-чи илдә дағлар башында бина едән Пәнаһ хан Чаванширди!

Биз дә чох шеји унутмушуг. Кәрәк ахшам-сәһәр бу азғынлашымыш ермәни фашистләринә дејәјдик, кирвә, јадында сахла, бу галанын ады бир вахт банисинин шәрәфинә Пәнаһбад адланыб. Она Шишә галасы да демишик. Нә исә, бу, бизим өз ишимиздир! Бәли, биз тарих дәрсләриндә ермәни ушағларына дөнә-дөнә тәкрат етдирмәлијдик ки, билин вә аһаһ олун Гарабаг ханлығыны јарадан бабаныз Шаһназарыјан јох, Пәнаһ хан Чаваншир олуб. Вә нәһјәт, 1905-чи илдә Күрөк чаы саһилиндә чар кенералы Сиспановла сазисин ермәниләрин саттын мәлији Чүмшүд јох, Ибраһим хан Чаваншир бағлајыблар.

Ермәниләрин јурдумузда төрәтдикләри мин

бир фаһиәни көз өнүнә кәтириб јана-јана дүшүнүрәм:кәрәсән Аллах бизә нијә унуттанлыг хасијәти вериб. Бир чәпантаја бахышдан, бир јанлыш сөздән бири-биримизә гәним кәсилдијимиз һалда, әсл дүшмәнимизи дост билмишик. Јадымыздан чыхартмышыг ки, Пәнаһ хан өз доғма јурдунда - Шаһбулагда гала тикмәк истәјәндә дә ики-үч ермәни мәлији ич үзүнү көстәрибдир. Онлар Ағдәрәдәки Баллыгаја дејилән јердә сәнкәрләниб Пәнаһ ханы мұһарибәјә тәһрик едибләр. Пәнаһ хан ла онлары лагиринчә чәзаландырыб. Амма ермәниләрә бу да дәрс олмајыб, отуруб һәмишә фүрсәт көзләјибләр. Нә вахт ки, дини динимиздән, дили дилимиздән олан сәркәрдәләр Гарабағын - Шушанын үстүнә гошун чәкиб ермәни мәликләри дә онлара гошулуб. Онлар Фәтәли хан Әфшарын. Аға Мәһәммәд шаһ Гачарын, даһа сонралар чар кенералларынын бабағына дүшүб Гарабаг дағларында бәләдчилик едибләр.

Бах беләчә, јаддан чыхартмышыг һәр шеји. Һәттә Шушанын 240 иллијини кечиртмәји дә Чыдыр дүзүндә Пәнаһ ханын һејкәлини гојмағы да. Чүнки анһамышыг, јанһамышыг, гәдирбилән олһамышыг, рус кијазларыны, јурдумузда турп өкәнләри өз доғма ханымыздан, бәјимиздән јахшы танымышыг, шөһрәтиндән, шүчәатиндән данышмышыг.

Јох, даһа бәсдир, аһлаһамлыјыг вә билмәлијик: инсан руһу јашајыр! Шушаны ермәниләр аһан күндән Пәнаһ ханын. Вағрифин. Ибраһим ханын. Мәһәммәд бәј Чаванширин. Хан гызы Натәванын руһу Шушанын дағларында сәркәрдан галыб. Аһы 1757-чи илдә Мәһәммәдһәсән хан Гачарын, 1759-чу илдә Фәтәли хан Әфшарын 80 миһлик ордусу бабағына чыхан, узун мүддәтли мұһасирәләринә таб көтирән, онлары кери чәкилмәјә валар едән Пәнаһ ханын руһу нечә сәкипт олсун? 1795-чи илдә Аға Мәһәммәд шаһ Гачар кими бир сәркәрдинин 33 күһлүк мұһасирәсинә синә кәрән Ибраһим ханын кору чатлаһмазы ермәни фашистләри јурдунда ат ојһаданда? Аһы бу Ибраһим хан Әскәрән галасыны Шушаны һүчүмлардан

горууг үчүн тикдирмишиди, бу күн ермөнилерин
жува салмасы, бизи топ-түфонк атошина тутмасы
үчүн жок! Вахтдыр, биз бүгүн буңлары ермөнилөр
жахшы-жахшы баша салмалыгы. Оңларын бизе
1905–1918-чи иллөрдө вурдугу жаралары неч вахт
унутмамалыгы. Ермөнилөр бу күн олдугу кими,
кечмишдө дө Абдал-Күлаблы кәндини
яңдырмышлар. Бу һәмөн мөһшур кәндир ки,
Фиридуң бәј Көчөрли һаггында жазырды:
“Гарабагы ашыгылары, нејни вө балабанчылары,
ханөндө вө һөвазөндөлөри әскәријјөн
Күлаблыдан чыхыб, оңун абү-һөвасы илә
пөрвөриш тапмышлар... Шуша галасынын
нүчөбаву ханзадәвү шаһзадәлеринин чоху
Күлаблы арвадларынын дөшүндөн сүд әмиб,
онларын агушунда нөшүв-һүмә тапмышлар. Ким
билри, бәлкә онларын сүдлөринин тө’сириндөн
Понаһ ханын жапдыгы Шуша галасында ки, –
сабигдә гарангушлар мәскәни имиш – бу гәдәр
шүрә вә зүрәфа, бу гәдәр хошәлһан ханөндө вө
бимисал сазөндөлөр һәсилә кәлмишидир?”

Һејф ки, белә көзәл бағлы-мејвәли вө
хошсәфа көнд 1905-чи сәнәдә вугуа кәлөн ермөни-
мүсәлман давасында талану вилан олмушдур”.

Ејни бир мүсибәт 1905-чи илдә Шушанын да
башына кәтирилмишидир. Галанын вилан
олдугуну көрөн Гарабаг шаирләриндөн бири
тәссүф һисилә жазмышды:

Шуша бир күнәшдир,

Шуша бир Ајдыр,

Парисә бәнзәрди

дағылмасажды.

Јох, ермөнилерин хәјанәтини, мөкрли
сифәтини сажмагла гуртармаз. Елә исә бир халгы
танымага мин илләрин сынагы бәс дејилми?
Јетәр! Бу хәјанәтин көкүңу торпагымыздан
биркөрәмлик чыхардыб атмалыгы. Ајага
галхмалыгы. Шушанын ермөнилерин әлләрдә
бу гәдәр галмасына үрәк таб кәтирмир даһа.
Шуша дүнөн тикилмиш киригтугулу сөләрән
ибарәт шәһәр дејил, тарихи абидәләр шәһәридир.
Бөјүк әдипимиз Јусиф Вәзир демишкән:
“Шәһәрин һәр негтәси бир тарих сөјлөјир.
Ибраһим хан каһасы, Шаһнишин, Чыдыр дүзү,
Дөвтәләб, Диванхана габагы, Топхана... Һәрәси
бир китаб, ганлы вө дөһшәтли бир сәһифәдир”.

Халг шаири С.Вурғунун ифтихар һисилә
дејији: “Шуша тәкчә өз фүсүңкар тәбиәтилә
тејил, һәм дә поетик гүдрәти, мусиги
мәдәнијјәтилә шәһрәт газанмышдыр” фикри
әввәлләр гәлбимизә фәрәһ кәтирәрди, инди исә
үрәјимизи сыхыр. Адам фикирләшдикчә дөһшәтә

кәлир: бир көрүн Шушаны дүшмөнә вермәклә нө
гәдәр бөјүк шәхсијјәтләрин руһу өнүдә күнаһа
батмышыг.

Гарабаг! Адына сажсыз өјкүләр гошулмуш,
бајаталар дејилмиш, гәдим вәтонимизин бир
парчасы: охујуруг көзүмүз долур, хәјал бизи о
јерлөрдә бирдә доландырыр:

Кәлин кедәк Дашалтына
көзмөјө,

Өрдәк кими о кәллөрдә
үзмөјө,

Гарадовојлар кәлир бизи
өзмөјө,

Өлүрәм кимә јалварым,
Јаңырам кимә јалварым.

Јох, јалвармаг јетәр! Шушаны вәсф едөн
нәғмәләр бу күн тојларда охунмамалыдыр.
“Гарабаг шикәстәси” әкәр охунса, мискин
сәсләнәр. Рухумуза јазыгыг, јетимлик,
бәдбинлик кәтирәр. Ахы “Гарабаг шикәстәси”
тојханаларын сакит бучагында јаранмајыб.
Бабаларымыз ону уча дағлар башында охујуб ки,
сәсини елләр, обалар ешитсин. Мүгәддәс
торпагымыза јагы кәсиләнләр, вәтәнини итириб
јурдумуза сығыннарлар, башы гарлы, јашыл
мешәли дағларымызы, сјуу диш көјнөдөн
булағларымызы көрөндә үрәји атланмајан, хары
бүлбүл чичәјинин мө’чүзәси өнүдә диз бүкмөјөн
хәбисрәккилләр, һәсәд, кин ичиндә вурнуханлар
Понаһ хан ојағында шикәстә охуја билмәзләр.
Бу күн биз “Гарабаг шикәстәси”ни анчаг
сәнкәрлөрдә, үч рәңкли бајрагымыз Әскәранын,
Ханкәндинин, Шушанын гала диварлары үстүндә
далғалананда охумалыгыг.

Еј Вәтән оғлу! Сиз еј сәнкәрлөрдә дүшмөнлә
чарпышанлар! Ал ганларыны торпаг уғрунда
ахыданлар! Сиз еј һәлә дә јурдунда ган
төкүлдүјүнү һисс етмөјөн, чанына исти кечмөјөн
вәтән дашлары, ајага галхын! Бәсдир удуздуг!
Бәсдир бу гәдәр кери чәкилдик. Гачагыгы,
гочагыгы илә дүшмөнини јатагына гор долдуран
икидләрин нөвәләри, јетәр өз јурдумузда гагчын
олдуг! Гарабагын дағлары, Шуша галасы имдад
көзлөјир. Биз гоча Чаббарын “Һејраты”сынын
сәдалары алтында Шушаја гажытмалыгыг.

Ғајыдаг! Гајытмасаг евинә дүшмөн ајагы
дөјмиш Бүлбүл күсәр, Хан аглар!

Мустафа Чәмөңли

1999

ЕЛМИ, МЕТОДИКИ, ПУБЛИСИСТ ЖУРНАЛ 4(114) 1999